

så bliver det dem, man følger ude i amterne eller regionerne, eller hvad vi nu skal have fremover. Så bliver det normen for, hvad der skal ske.

Der er også amter, der har mere positive indfaldsvinkler, og jeg stoler trygt på, at amtspoli-kerne sagtens kan styre det her. Jeg stoler også trygt på, at hvis vi giver dem ansvaret for et område, så giver de også de ressourcer, der er nødvendige for en fornuftig undervisning. Men der er jo også forskel på; hvordan man tilrettelægger det alt efter, hvor man er henne i landet.

Men jeg giver fru Rosenkrantz-Theil helt ret i, at det er en ny ting, men jeg synes ikke, at vi skal have stramme styringsinstrumenter. Jeg synes, det er fint nok, at de kan klare det selv ude i amterne.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det her med det kommunale selvstyre lyder meget besnærende, altså at vi skal overlade nogle beslutninger til andre kommuner. Men så vil jeg gerne spørge Venstres ordfører: Hvorfor var man på folkeskoleområdet så forhuppet på at lave et minimumstimetal i dansk og matematik?

Der lagde man en styring ind og sagde: Vi har som samfund behov for, at der er kvalifikationer inden for de her fag, og at kommuner ikke går længere ned end det, som vi fastsætter som minimumstimetal. Så har kommunerne frihed til at bevæge sig op over den grænse i det omfang, de har lyst til det. Det er fuldstændig samme styringsredskab, jeg gerne vil have lagt ind.

Jeg vil gerne have, at vi lægger et loft. Jamen hvis der er et amt, der har lyst til at sætte klassekvotienten ned til 20, så skal jeg være den sidste til at brokke mig; det ville jeg synes var en fin målsætning, og det ville være pædagogisk mere forsvarligt. Men det skal de have deres frihed til, det vil jeg ikke blande mig i, men jeg beder blot om et loft.

Jeg vil gerne bede Venstres ordfører bekræfte, at vi taler om enslydende styringsredskaber på de to områder, og at Venstre på det punkt har været villig til at gå ind og sætte nogle minimumsregler, sådan at kommunerne har kunnet bevæge sig op over dem. Og her er der tale om en maksimumsramme, som man så kan bevæge sig nedenunder.

(Kort bemærkning).

Christian Lund Jepsen (V):

Nu blander fru Pernille Rosenkrantz-Theil æbler og bananer.

Det, fru Pernille Rosenkrantz-Theil snakker om, er minimumstimetallet. Vi har det udmærket med, at vi har sat et mindste fagligt niveau. Men det er jo ikke nødvendigvis det samme som at sætte en klassekvotient eller sætte en bestemt elev-lærer-ratio. Der kan man måske undervise forskelligt, eller det kan man, det ved jeg også som lærer. Man kan sagtens have forskellige undervisnings- og tilrettelæggelsesformer, og det er slet ikke det samme som at sætte et minimumstimetal, hvor vi sikrer et fagligt niveau. Forhåbentlig sikrer vi også her et øget fagligt niveau gennem de tiltag, vi jo har været enige om.

Jeg synes da, det er lidt ærgerligt, at Enhedslisten ikke var med, når vi nu var enige indtil stort set sidste øjeblik. Men det kan jo være, vi kommer tilbage til det i udvalget.

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken.

Lene Jensen (S):

Når vi i Folketinget ændrer lovgrundlaget for gymnasierne og hf, så har vi fingrene nede i helt vitale dele af uddannelsessystemets finmekanik, og det er noget, som skal række mange år frem i tiden. Derfor er det godt, at der står et bredt og stort politisk flertal bag den aftale, som vi drøfter udmøntningen af her i dag.

Vi er glade for at være med i den aftale om fremtidens gymnasier og hf. Vi har haft mange mærkesager i forhandlingerne. Nogle af dem er blevet honoreret fuldt ud, og på andre områder har vi måttet lade os nøje. Men sådan er det jo at indgå kompromiser.

Lovforslaget har været i høring, og vi har med stor interesse læst høringssvarene. Det har givet anledning til nogle helt konkrete ændringer, og det er loven ærlig talt blevet bedre af.

Kl. 10.20

For Socialdemokratiet handler det her om at opdatere og styrke gymnasierne, både det almene og hhx og htx og også hf og dermed også styrke eleverne og deres fremtidsmuligheder. Eleverne skal jo tilegne sig en række faglige og almene kompetencer, som giver dem det bedste udgangspunkt for at tage en videregående uddannelse og i øvrigt klare sig i livet i et internationaliseret samfund.

Når vi laver ny lovgivning som den her, har vi måske en tendens til fuldstændig at kaste vrage på det nugældende, og det er lidt ærgerligt. Derfor ligger det mig på sinde også at sige, at de studenter og hf'ere, der springer ud i livet med